

kaikkean syventyä siinä määrin kuin se olisi tarpeellista. Syvä välipitämättömyys näyttää olevan voimakkaampi kuin elämän ankara todellisuus. Itsenne ja toveritonne surkea alennustila ei näytä teitä suorikaan liikuttavan. Ajattelette kai:— Eikä niinkuin voipi elää, kuolee miten kuolee.

Muistakaa, toverit, välipitämättömyys on mitä suurin rikos. Se on rikos teitä itseänne kohtaan, se on rikos koko maailman työväenluokkaa kohtaan.

Havaitukaa työläiset ennenkuin se on myöhässä. Valmistakaa itsenne tulevien taistelujen varalta. Luokkavaisto teräksen lujaksi luokkatietoisuudeksi! Etuvartioujoukko huutaa kaikille maailman työläisille: taisteluun suurten varkaitten valtiota vastaan. Joka alinoa mies ja niin myöskin nainen. Kuuletko kutsua? Siinä kuulit, jos et halua olla kurja raukka, saamaton nahjus, katula välliskö, konna ja luokkasi petturi!

Niin, jos tahdot olla kurja ihminen niin NUKU. Mutta, jos tahdot olla kunnollinen proletari, niin astu esille ja TOIMI.

Toverit, järjestömme jäsenet, ketä lienetekään, vannokaa jo tänään kautta talvaiden vala, että tästä ilasta lähtien teette kalkkenne tietojenne kartuttamiseksi ja kykyjenne kehittämiseksi, sekä myöskin tovereittenne valmistamiseksi. Eikä hukko minuuttikaan kallista ajastanne turhuuteen. Muistakaa aina, että sekunnin minkä turhaan kuluu teitä ette koskaan, ei koskaan takaisin saa.

Tänään syntyköön meistä aivan kokonaan uusia ihmisiä, voimakkaita luokkataistelijoita, rohkeita, pelkämättömiä, sisukkaita ja sitkeytemme olkoon aivan loppumattoman pohjaton. Sanokoot meistä mitä hyvänsä vastustajamme, omat toverimme, haukkukoot ja parjatkoon he meitä, niin sittenkään meillä ei ole varaa jäädä sivuun, kuin olemme kerran rehellisesti velvollisuutemme täyttäneet asiattomien kohtaan. Pysykäämme aina eturintamassa. Otto Ville Kuusista meistä ei kalliista saata tulla, mutta lupa on meillä jokaisella yrittää. Yrittäkäämme kun miehet tapaavat yrittää. Vakavaan syvälliseen työhön tietojemme kartuttamiseksi ja kykyjemme kehittämiseksi ja järjestymättömien työläisten järjestämiseksi.

Kymmenen minuutin puheet alaseurojemme kokouksissa.

Osastojemme toiminta on muodostunut kylläkin monipuoliseksi. Siellä alkaa löytää tyydytystä taiteellisuuharjastuksilleen melkein jokainen. Näytteilläään, lauletaan, soitetaan, valmistellaan ja ommellaan. Tämä puoli on kehittynyt jopa miltei aivan liian suureksi. Todelliselle valitustyölle ei jää aikaa ylimääräisillä hommilla. Varsinaisten puhujien pu-

heitteluun ei tahdo riittää aikaa, eikä huoneustoja harjoittelaisuuksien vuoksi. Vaikkapa puhuja on ajaa hurauttanut tuhansia malleja ja maksanut kyydistään huokeita summia, niin tästä huolimatta useat osastot tuppavaat sivuuttamaan puheitteluunsa, jopa aivan vähäpötsäistenkin harjoittelaisuuksien takia. Puhumattakaan nyt paikallisista valitusrytkeistä. Puhuja- ja lukurenkaat, puhuja- ja keskusteluseurojen toiminnalle ei tahdo saada huoneustoja millään hinnalla. Jos huoneusto esteet onadaan voitetuksikin joten kuten, saadaan yllämainitut valitusrenkaat käyntiin, niin eipä niiden harjoittelaisuuksissa näytelijöitä, laulajia, soitajia, voimistelijoita ja ompelijoita (töyryt) muutamia polkkekala liikunuttamatta. Sitä asiaa näin ollen osastomme johtajien suuri osa, se joka kuuluu näihin alaseuroihin, jää kokonaan varsinaisesta luokkavalituksesta sivuun. Eivät he oikeastaan tiedä minne tähden he tässä oikeastaan puuhaavat. He taiteilevat vaan taiteen vuoksi. Ovat ylipäänsä saangen kevyttä väkeä. Eivät he paljon välitä saapua yleisiin puheitteluunsa nämät taiteilijat!

Tästä ikävästä tilanteesta meidän täytyy päästä. Meidän täytyy tehdä näistä alaseuroistamme kouluja, joihin taiteen ja muun toiminnan ohella kirkastetaan luokkavalitusta luokkatietoisuudeksi. Selitetään heille miksi me näyttelemme, laulamme, soitamme, voimistelemme ja ompelomme. Siksi minä tässä teitä kehoittaisin seuraavaan yritykseen jokaisessa osastossa:

Osaston agitatsioonikomitean on huomattava kymmenen minuuttia kestävä puhe kerran viikossa jokaisen osaston alaseuran kokoukseen. Jos ei kokousta ole, niin harjoittelaisuuksiin, joihin harjoitus tai kokous tilaisuuteen on saavuttava jokainen seuran jäsen silloin kuin puhe on siellä. Puhe ei saa missään tapauksessa kestää pitempään kuin sanotun kymmenen minuuttia, jos ei seuran jäsenet anna siihen erikoista lupaa, puhujalla ei saa olla oikeutta omiin väkäläisiin puheitteluunsa. Viisain lopettaa puheensa kymmenen minuuttia aikaisemmin määrällään.

Osaston kokouksessa osastona on alaseuransa velvoittava tämä vaatimaton aika luovuttamaan yllä mainittua tarkoitusta varten. Näin tähden muodostuisi näistä alaseuroistamme oivallisia kouluja. Kokeilkaapa toverit, mitkä nämä ehdotukseni rupeaisi oikein käytännössä mallamaan. Kyllä se hyvin käy kun sisukkaasti yrittää.

Naiset kotiagitatioon tekemään. Jokaisen reippaan naisen on tutustuttava liikkeeseemme, jokaisen miehen velvollisuus on auttaa valmista tässä pyrkimyksessä; miehen ja vaimon seisi illan hiljaisina hetkinä yhdessä epainnoide, yhdessä lukea kirjoja ja yhdessä niistä keskustella.

Sitten kun näin on valmistauduttu, niin on jokaisen kunnan naisen pitäväyttävä kolmasti viikossa vierailulla niiden työläisten kodeissa, jotka eivät kuulu vielä järjestöömme. Ei juurikaan, ei puhua jonnin joutavaa kylässä käydessään, vaan asiaa siellä puhuttava on Koruttomasti ja yksinkertaisesti selitettävä toisille työläisille päivän kysymyksellä. Paljastaa nykyisen yhteiskunnan järjestömyys. Kehottaa heitä tulemaan kou-

kouksiin, itämättömyyksiin, kehoittaa liittymään järjestöömme jäseneksi.

Yrittäkääpäs "ukkelit" jutella tästä asiasta "mujille", että eikö he innostuisi näin kauniiseen tehtävään. Niin ja kelpo vaimoja ei tarvitse paljon innostuakaan, kyllä he oivaltavat asiamme tärkeyden aivan pienellä vihjauksella. Velttoja sitävastoin on vaikea saada minnekään innostamaan.

Kuinkahan kauniit tulokset me vuosien mittaan tosiaankin saavuttaisimme, jos naisemme tositeolla rupeaisivat tokemään tällaista kotiagitatioon.

Yrittäkääpäs, toverittaret lätkäkin keinoin.

Miehiltä turha toosaus pois.

Miehillä on myös erinomainen talpunas aivan turhaan "toosaukseen", jota riveyksinkin, jos heitä vain kaksi tai kolme koolla on. Tämä on ajan tuhlaamista, toverit. Kuinka paljon me tällä tavalla hukkaamme aikaamme aivan turhaan. Jos keveyskään keskusteluunsa laskeutuu purevaa tva yhteiskunnastamme, kuinka paljon me vaikuttaisimme sillä agitatioonilla ympäristöömme. Kuinka paljon me kehittäisimme itseämme ja tovereitamme, jos me ne hetket mitkä kulutamme turhaan puhumiseen, käyttäisimme hiljaiseen vakavaan keskusteluun päivän tarkemmista kysymyksistä. Tämä saattaa tuntua useasta hyvinkin lapselliselta huomaustukselta. Olen kuitenkin vakavasti sitä mieltä, että parantamiseksi varaa olisi tässäkin asiassa ollaksemme kunnollisia luokkataistelijoita.

Muistakaaamme, ettemme yhtään mahdollista tilaisuutta hukkaa siinä missä voisimme tehdä agitatiooniamme. Ja niitä tilaisuuksia on paljon, jos niitä kalliista osattaisiin vaan käyttää hyväksemme. Meidän täytyy siihen harjoitella, toverit, ankaran itsekouluutuksen kautta.

Valitusrenkaat pyörimään.

Puhuja- ja lukurenkaat, keskusteluseurat reippaaseen käyntiin. Niillä paljon osanottajia. Tehkäämme valitustyö niin voimakkaaksi, on paljon, jos meidän kalliista osattaisiin vaan käyttää hyväksemme. Meidän täytyy siihen harjoitella, toverit, ankaran itsekouluutuksen kautta.

Loppusanat.

Olempa tässä nyt muutamalla sanalla kertonut siitä, minkälaisessa kunnossa jäsenistömme luokkatietoisuus on ja minkälainen on sen taisteluhenkki. Olen yrittänyt osoittaa, mitä meidän täällä erää olisi tehtävä. Olen koettanut paljastaa sitä selkeään, että meidän on tehtävä täyskäännös kurssikannapain toimintaan valitustyöalalla.

Mitä te vastaanitte tähän koruttomaan puheeseen?

Voitteko te hyvällä omalla tunnollaanne sanoa: "nosseri", se ei minua liikuta, mitä maksaa touhua, turhaan haaskata rahaa. Ei, ei, ja ei.

Toverit, nyt ei ole aika nukkua! Kaikki työhön! Ken on rehellinen ja rohkea, ken haluaa elää uudella tavalla, ken kiroaa pimeyttä ja tietämättömyyttä, ken on valmis taisteluun ja voittoon — kaikki ne riivehimme.

Kiertopakinaa

Eipä tahdo olla hullummaksi tehdä hieman selkoa, mitä kaikkea sitä voi olla tavattavissa vielä tänäkin päivänä, kun sattuu kosketuksiin vähemmän aikaansa seuraavien henkilöiden kanssa. Kuinka paljon meillä vielä vaaditaan ja kuinka paljon meillä on vielä velvollisuuksia täyttämättä, saadaksemme jokaisen edes alkuasteelle, seuraamaan maailman kehitystä ja työväenliikettä ja sen järjestäytymisen merkitystä. Kuinka moni naisoveri kuluttaa aikansa tyhjältoimituksen ja kuinka moni toveri ja toveritar voittaisiin tehdä edes jonkun verran luokkatietoiseksi jos jokainen luokkatoveri todeita haluaisi tehdä hyödyllistä agitatiooniamme. Tuntuu aivan naurettavalta, kun tapaa jonkun jo hieman ainakin tietoisien työläisnaisen luona Suomalaisen toverittaren, joka ei tiedä edes sen vertaa onko "Karjalan kommuuni" joku yksityinen perhe vai mikä otto se on j. n. e.

Hyvät naisoverit, kun kerran to itse olette jo sen verran jättäneet työväen antteesta että uskaltatte lukea työväen lehtiä, niin eikö velvollisuutenne myös silloin ole keskustella asioista tietämättömille tovereillenne, missä kulloinkin mennään ja samalla voisivat naiset keskustella miehensäkin kanssa ja tehdä yhteisiä päätöksiä, että ei sitten kuin kirjallisuusasiain saa luokkameen tarvitse ruveta kinnastelemaan kumpi lehden tilaa, tai jos mies tilaa, ettei vaimo anna "heljaa" tai päinvastoin, tai voimolla ei ole oikeutta tilata mitään, jos mies ei ole kotona! Minkä asian tähden te naiset alennutte seläläsen orjan asemaan? Eikö kapitaalinen yhteiskunta ole teitä jo kylliksi orjuuttanut, eikö kylliksi ruokkunut ja pinnannut, että te vielä nöyrytte omassa perhe-elämässänne koti-orjattareiksi, joka ei saa edes valmistavaa kirjallisuutta ostaa jos mies ei ole kotona? — Kuinka voivat sellaiset toverittaret sanoa, kuuluvansa järjestyneisiin työläisiin? Eikö mielestänne naisten tarvitse ensinkään olla tietoisena, pitäisikö heidän vaua tuhettaa päivästä päivään, vuodesta vuoteen samaan orjuuskeen alla ja olla kaikessa kuulialaiset herralleen niinkuin Saara oli Abrahamille? Tämäkö on teidän kantanne?

Ei, hyvät toverittaret, me emme saa ajatella sillä tavalla, me emme saa tuhlata aikaamme, vaan on meidän ajettava ajattelemaan ja toimimaan siinä muodossa, että siitä on hyötyä koko maailman työväenluokalle. Me emme saa olla arkoja jonkun tuttavun suhteen, vaikkapa hän olisi meille kuinka hyvä tahansa ja vaikkapa sen tuttavuuden menettäisimmekin, jos hän ei halua keskustella asioista, mitkä ovat tämän päivän työläisnäisille välttämättömyksiä. Mitä meillä on hyötyä jonkun yksilön hyvyydestä ja mukavuuksista, jos kerran hänen ajatuksensa ovat päinvastaiset niiden periaatteiden kanssa, joita meidän työläisten tulee edustaa. Eikö silloin meidän suuri velvollisuutemme periaatteitamme ja puolueitamme kohtaan ole juuri se, että koittaa saada tietoisiksi sellaiset toverit ja toverittaret, jotka vielä ovat tuntemattomat nykyisestä tilanteesta. Ajatekaapa, kun me kerran alamme toimia ja haluamme kuulua järjestyneisiin työläisiin, ei me myöskään saa olla silloin kodin orjattaria. Me emme saa ajatella omia mukavuuksiamme ja niiden tähden jättää työväenasiaa

JOS OLETTE KIPEÄ

Pyytää VAPAA
LÄÄKEKIRJA — No. 5

Sillä on yli 25 vuoden ja naisten tautilääkettä. Kun myöskin täydellinen tietämys suomalaisista kotilääkkeistä. Määrä määrätty ja lääkkeitä on määrätty jokaiselle samantyyppisille lääkkeitä ilman y. m. Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä, vaan toisinnoinnilla valmistettuja, joita Suomessa on jo käytetty monia kymmeniä vuosia. Tämä kirja on saatavana ilmaiseksi ja pitää sen olla jokaisessa suomalaisessa kodissa, sillä se on lääke joka sitä tarvitsee, varottaa hampunkälkeä ja hampunkälkeä.

—Lignellin Apteekki on suurin—
—Suom. Apteekkilike Yhdysvalloissa—

P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.